

En vise vil jeg kvæde
(En ny vise om Ole Pedersen Smed) 1853

Tekst: Erik Bøgh, (1822-1899)
Melodi: Vald. Schiøtt (1826-1915)

1. En vise vil jeg kvæde om gamle Ole Smed,
enhver til trøst og glæde - og ingen til fortræd.
Hvad manden har bedrevet, det er just ikke stort;
//: men visen, jeg har skrevet, er også simpelt gjort. ://
2. Hans moder hun hed Dorthe, hans fader hed Per Smed!
Han er nu død og borte, og det er hun nok med.
Om Oles første færden er grumme lidt bekendt;
//: men han kom vel til verden, som andre folk omtrent.://
3. Det gik ham først lidt ilde i skolen; thi han så:
den megen lærdom ville ej rigtig bide på;
men tabte han vel modet? Nej, Ole han var tryg!
//: Hvad ej han fik i ho'det, det fik han på sin ryg. ://
4. At blive konfirmeret var ej så let en kunst,
derpå han spekulered et par års tid omsonst.
Men hvordan det nu kom sig, så slap han frem en dag,
//: for præsten han var om sig - det gjaldt et vognbeslag! ://
5. I røg og sod og sværte, med sved og slæb og slid
sit håndværk nu han lærte, - og det tog megen tid,
før Ole han forstod'et. Det ved jo nok enhver:
//: Den kunst at træffe ho'det, på sømmet er så svær. ://
6. Og da det var på tide, han skulle gifte sig,
så gik han hen og fri'de; men Maren gav ham Nej;
dog siden - sådan går'et - blev hun ham huld og tro
//: og fik et barn om året ... og somme tider to! ://
7. Så levede de begge i mange, mange år,
lunt sad han mellem vægge, tilfreds med sine kår,
og mens nu gode tider med onde veksled om,
//: så døde han omsider af bare alderdom. ://
8. Han leved fromt og stille, med verden holdt han fred:
alt, hvad de andre ville, det ville Ole med.
Tænk, hvor han kunne drevet det vidt med den forstand!
//: Guds død! Han havde blevet, en prægtig rigsdagsmand! ://

Erik Nicolai Bøgh (17.6.1822 - 17.8.1899),
Valdemar Johannes Ludvig Schiøtt (8.8.1826 - 13.4.1915)